

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 10. Lokakuu.

TOIMITTAJAT:

JOHN SUNDBERG

HUUGO NYBERG

Vastaava.

Toim. sihteeri.

22:s vuosik. 1917.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 2 mk. koko vuodelta. —

Tyytyväisyydestä.

Tyytyväisyyteen on varmaan meitä jokaista kehoitettu. „Ole tyytyväinen, lapseni!“ sanovat isä ja äiti. Minun äitini koetti kasvattaa lapsiaan tyytyväisyyteen m. m. sillä tavalla, ett'emme koskaan saaneet kysyä: minkätähden minun pitää tehdä niin tahi niin, kun hän oli käskenyt meitä tekemään jotakin. Tyytyväisyyteen kehoittavat myös opettajat koulussa. Ja Jumalan sanassa luemme Salomosta, joka, kun Jumala käski hänen pyytää jotakin itselleen, rukoili tämän kauniin rukouksen: „Herra, anna palvelijallesi kuuliainen sydän!“ Kuuliainen sydän, niin, se käsittää myös tyytyväisyyttä. Tyytyväinen ihminen ottaa nöyrästi kaikki Jumalan kädestä, ilon ja surun, myötä- ja vastoinkäymisen.

Ajatelkaamme nyt, minkätähden on niin tärkeätä olla tyytyväinen ja kuinka voimme tulla tyytyväisiksi.

„Elämä on kova koulu, elämä on taistelua, elämä on täynnä vaikeuksia“, sanovat ihmiset. Niin, meidän täytyy myöntää, että elämä ei ole helppoa. Siinä kohtaavat meitä kaikellaiset vaikeudet, vastoinkäymiset ja pettymykset. Kuinka usein olemme vähällä antaa niiden masentaa itsemme! Me tulemme alakuloisiksi, tyytymättömiksi, me nurisemme: minkätähden kaikki nämä ikävyydet kohtaavat juuri minua, ja tuhlaamme paljon ajatusvoimaa miettiessämme tätä. Tyytyväinen ihminen ei menettele näin. Hänkin voi ajatella vastoinkäymisiään ja surujaan, mutta hän ei nurise niiden takia, vaan hän koettaa löytää jotakin lohduttavaa, jotakin opetusta jokaisesta vastoinkäymisestä. Hän ei anna masentaa itseään, vaan toivoo iloisesti, että niinkuin päiväpaiste seuraa sadetta, niin voi myös myötäkäyminen seurata vastoinkäymistä, ilo seurata surua. Tällainen

tyytyväinen ihminen tulee paljon helpommin toimeen elämässä kuin nuriseva, tyytymätön ihminen. Tyytyväisellä luonteellaan on hän iloksi toisille ihmisille, hyväksi esimerkiksi, kun vaikeudet kohtaavat heitä.

Tyytyväisyys on siis lahja, joka tekee elämän kaikin tavoin helpommaksi ihmiselle. Mutta oletko ajatelleet, että tyytyväisyys on hyvin tärkeä myös terveydelle? Minulla on kirja, josta pidän paljon. Sen nimi on „Terveys ja onni“ ja sen on kirjoittanut rouva Julia Sucksdorff Helsingistä. Kirjassaan puhuu rouva Sucksdorff myös ihmisen elämän pituudesta. Hän esittää useiden etevien tiedemiesten lausuntoja siitä, mikä on hyödyllistä ja mikä on vahingollista ihmisen terveydelle. Tässä kirjassa luemme, että m. m. tyytyväisyys pidentää ihmisen elämää, mutta että paha luonne, viha, kateellisuus y. m. s. väsyttävät elämän voimia, häiritsevät ruuansulatusta, heikontavat sydämen voimaa ja niinmuodoin lyhentävät ikää. Jos siis tahdot pitää huolta terveydestäsi, niin ole tyytyväinen!

Tahdon tässä puhua asiasta, joka usein tuottaa ikävää kuuromykkäin opettajille ja ystäville. Nämä saavat usein kokea, että kun he ovat onnistuneet hankkimaan hyvän paikan, hyvän työn esim. kuuromykkäpalvelijalle, niin tämä usein pian on tyytymätön ja jättää hyvän paikkansa. Mistä tämä riippuu? Minä luulen suureksi osaksi siitä, että kuuromykkä ei ole tyytyväinen. Hän ei ajattele niitä etuja, sitä hyvää, mikä hänellä on palveluksessaan, vaan on tyytymätön pienimmästäkin asiasta ja jättää palveluksensa. Tämä on suureksi vahingoksi sekä kuuromykselle itselleen että muille kuuromyksille, sillä heidän kuulevat ystävänsä voivat pian väsyä ottamasta kuuromykyä palveluk-

seensa. — Näinä aikoina, kun maksetaan niin korkeita työpalkkoja, ansaitsee moni kuuromykkä suuret rahat. Mutta ovatko nämä kuuromykät ajatelleet, kuinka suuri syy heillä on olla tyytyväiset ja kiitolliset siitä, että heillä on kyky tehdä työtä! Hyvin tärkeä olisi myös, että he muistaisivat olla säästäväiset, ett'eivät tuhlaisi, vaan säästäsivät sitä, mitä he nyt ansaitsevat, sillä vastedes voi tulla paljon vaikeammaksi saada rahoja kuin nyt.

Niinkuin edellä olemme puhuneet, on siis sangen tärkeätä, että ihminen on tyytyväinen. Mutta kuinka me aina voimme olla tyytyväiset? Muutamille ihmisille se ei ole niin vaikea, sillä he ovat jo luonteestaan iloiset ja tyytyväiset. Toisille, useimmille ihmisille ei ole ensinkään helppo aina olla tyytyväinen. Hyvä apu tässä on ett'emme aina ajattele niitä ihmisiä, joilla on parempi kuin meillä tässä elämässä, emmekä vertaile itseämme heihin. Ei — ajattele niitä lukemattomia, joilla on monella tavalla vaikeampi kuin sinulla, silloin huomaat, että sinulla on paljon, josta on syytä olla tyytyväinen ja kiitollinen. On esim. kyllä raskas koetus, kun puuttuu kuulo, kun on kuuro. Mutta löytyy kumminkin paljon ihmisiä, joiden kohtalo on vielä paljon raskaampi. Löytyy sokeita kuuromykkiä — ajattele, jos sinulla ei olisi näköä! Löytyy kuuromykkiä, jotka kärsivät vaikeita tautteja — ajattele, jos sinulla ei olisi terveyden lahjaa! Tätä tuln erittäin ajatelleeksi, kun satuin olemaan läsnä, kun kuuromykkäpoikaa kohtasi langettavataudin kohtaus. Kuinka sääliittävä on esim. tämä poika verraten tovereihinsa, joilla on terve ruumis! — Paitsi terveyttä on paljon muuta, josta meillä on syytä olla tyytyväiset ja iloiset. Sinulla on ehkä vielä elossa hyvät vanhempasi, sinulla on rakkaat siskot, hyvä koti. Olet saanut opetusta, kykyä tekemään työtä, olet saanut työtä hyvien ihmisten luona. Työ on suuri siunaus. Ahkera ihminen on tavallisesti tyytyväinen, mutta laiska on usein tyytymätön itseensä ja kaikkeen.

Älä unhota, mitä hyvää sinä olet saanut, ajattele sitä aina ja tee ahkerasti työtä, silloin on sinulla helppo olla tyytyväinen.

E. E. P.

Kertomus esitelmämatkalta Karjalaan.

Vihdoinkin koitti lähtöpäivä. Heinäkuun 7 p. astuimme matkakumppanini J. Sundbergin kanssa Helsingissä junaan. John Sundbergin ehdotus matkasta Karjalaan aina Nurmekseen saakka oli hyväksytty jo aikaisemmin S. K. m. liiton keskuhallinnon kevätkokouksessa.

Ensin taivalsimme pikajunalla Simolan asemalle, jossa seuraamme liittyi vasta nimitetty Savonlinnan hiippakunnan k. m. matkapappi Otto Myyräläinen. Kolmisin jatkoimme matkaamme *Lappeenrantaan*. Olimme yötä k. m.:ä Ville Laitiaisen ystävällisten vanhempain kodissa. Sunnuntaina 8 p:nä oli kokoontunut 12 kuuromykkää Lastentarhakoulutalolle. Past. O. Myyräläinen piti ensimmäisen hartaushetken omassa virkapiirissään. Matkatoveri J. Sundberg piti puheen S. K. m. liiton toiminnan tarkoituksesta. Tämän jälkeen pidin esitelmän kuuromykkämaailmasta.

Seuraavana päivänä saavuimme *Viipuriin*. Illalla kokoontui Kansakoulutalolle noin 25 kuuromykkää. Aamupäivällä olimme olleet Viipurin lääninhallituksessa kuulustelemassa erästä kuuromykkämiestä, joka oli tuotu tänne pidätettynä, hän kun oli kulkenut passitta Tornionjoen yli. Huomasimme, että tämä raukka oli kouluakäymätön; ei hän osannut lukea eikä edes kirjoittaakaan. Hän ei myöskään tiennyt omaa nimeänsä eikä kotipaikkaansa. Pidimme toisen ulkoilmakokouksen k. m:lle Papulan mäellä.

Keskiviikkona piti meidän matkustaa junalla *Ensoon*, mutta emme päässeet liikkeelle rautatie-lakon takia. Kuitenkin emme joutuneet neuvotomiksi; „hätä keinon keksii“. Astuimme laivaan ja matkasimme ylöspäin Saimaan kanavaa Rättijärvelle asti, josta taas ajoimme autolla Imatralle. Loppumatka järjestettiin niin, että J. Sundberg ajoi matkalaukkuinemme ajurilla Ensoon 8 km. päähän, jonne minä tallustelin jalan past. O. Myyräläisen kanssa. Siellä k. m:t ihmettelivät, miten pääsimme perille, vaikka junat eivät kule. Seltimme heille niinkuin yllä olen kertonut.

Pidimme kokouksen 9 k. m:lle Otto Reinikaisen mökissä. Harvinaisena tapauksena mainittakoon, että Reinikaisen perheessä on kuusi kuuromykkälästä ja seitsemäs on ainoa täysiaistinen lapsi. Teimme pienen kävelyretken Vallinkoskelle monen k. m:n kanssa. Kaunisti oli nähdä tuota

Muistojen kätköistä.

II

„Olin kerran erään uskottoman tytön seurassa matkalla K:n kirkonkylällä. Matkustimme polku-pyörillä. Paluumatkalla sain kovan hammassäryn. Se yltyi niin ankaraksi, etten enää lopuksi voinut ajaa pyörälläkään. Ja niin seisoin neuvotonna keskellä asumatonta metsätaivalta hirveä kipu hampaissa, eikä rohtoja saatavissa mitään. Siinä hädissäni en voinut muuta kuin rukoilla: „Hyvä Jumala, paranna minun hampaani!“ — Ja hetki-sen kuluttua helpotti tuska niin paljon, että saatoin ryhtyä jatkamaan taivalta. Ja ennenkuin ehdin kotiin, asettui tuska jo vaikka en mitään pannut.

„No, asettuiko ne hampaat?“ kysyi toverini saavutettuaani hänet. Hän ei näet maltanut odottaa minua, vaan pitkitti matkaa, kuitenkin hitaammasti ajaen.

„Jumala paransi sen tuskan, kun minä rukoilin Häntä tekemään sen“, kerroin hänelle iloisena. Mutta toverini ei uskonut, että ne olisi Jumala parantanut.

Näin kertoi eräs ystäväni, nuori, uskovainen tyttö ja kasvoillaan vaihteli ilmeet joista minä voin lukea iloa ja kiitollisuutta, mutta myöskin surua. Edellistä sentähden, että Jumala *silloinkin* kuuli rukouksen ja niin vaan ilman mitään välikappaleita käyttämättä asetti tuskan sellaisen, jonka takia hän oli vähällä saada jäädä talottomalle taipaleelle virumaan. Jälkimmäistä taas siitä syystä kun toverinsa niin vähän luotti kaikkivoipaan Jumalaan, ettei voinut uskoa todeksi, kuinka uskonrukous voi sairaankin parantaa. Jeesus on näet sanonut: „Mitä ikänä te anotte Isältä minun nimeeni, sen Hän antaa teille“. (Joh. 16: 23).

Anna.

Kirje Heimarista.

Tervehdys täältä Heimarista, arvoisat lehden lukijat. Te kai tiedätte, että olen täällä oppimassa puutarha- ja taloustöitä. Elämäni täällä on mennyt näinä aikoina erittäin hauskasti. Kaikkeaa, mitä haluni oli tänne päästä oppimaan, sitä täällä kyllä neuvotaan. Kaikkien kanssa, joiden seurassa olen, tulen hyvin toimeen. Heti tänne tultuni, ihmettelin kuinka hauska on täällä olla ja että opettajat ja toverit ovat niin tyytyväisiä kuuromykkiin.

Oppimista on täällä paljon, erilaisia tietoja ja taitoja annetaan. Työskentelyä on monessa paikassa. Sitä tehdään vuorotellen. Vuoroaikoja on neljä päivää peräkkäin. Vuoroilla tehdään työtä suuressa keittiössä, kanalassa, luokalla, lavoilla ja kasvihuoneessa. Kaikissa vuoroissa on niin ilahuttavaa työskennellä. Niissä ei tarvitse yksin olla. Sitten, kun päästään vuoroilta, saamme työskennellä puutarhoissa suurissa joukoissa. Siellä tehdään työtä aikalailla. Kukin saa hoitaa omia kasviaan. Ilolla otetaan kastelukannut ja kastellaan kasvit. Silloin kulkee joukko tyttöjä laiturilta edestakaisin. Vihdoin soitetaan työstä pois. Kun minä en sitä kuule, niin on joku heti valmis sanomaan: Eeva, Eeva kuule, kun kello soi!

Luentoja on minulle pidetty samoin kuin viime vuosina, pari tuntia päivässä. Niitä on pitänyt opettaja E. J. Pesonen. Hänen kauttaan saavat kuuromykät tärkeimmät tiedot ja taidot.

Aamiaisen ja päivälisen jälkeen saamme riittävästi aikaa läksyjen lukemista varten. Silloin luetaan läksyjä muistiin, milloin missäkin. Niitä mennään lukemaan männikköön, pientareille, penkereiden alle y. m. missä vaan on piilopaikkoja. Siellä saamme lukea kaikessa rauhassa. Soiton kuultua alamme laputtaa tunnille. Tunnin jälkeen tehdään työtä niin kauan, kunnes saamme illallisen, jolloin pääsemme kotiin. Ja aamulla palaamme taas reippain mielin kouluu. Silloin pipidetään aamurukous, jonka jälkeen määrätään kukin työhön. Ilo on silloin suuri, niinkuin irtipäässeillä varsoilla, kun pääsemme taas puutarhaan. Siellä kasvaa paljon erilaisia keittiökasveja, joita ei monikaan oppilas ole kotona ennen viljellyt ja joita hän ei tänne tultuaan heti tunne.

Keväällä heti tänne tultua emme voi heti ryhtyä puutarhatöihin. Silloin on vielä lunta maassa. Sillä ajalla saamme tehdä olkimattoja, kukkakoreja, kukkakeppejä, nimilistoja, laatikoita y. m. Vieläpä opetetaan pieniä omenapuita jalostamaan.

Te kuurot neitokset, jotka aiotte tulevana keväänä joutua Heimariin kuulevien toverien joukkoon, ette tarvitse mitään epäillä. Sillä he mielellään teitä neuvovat, jos mitä heiltä kysytte.

Monet lämpimät terveiseni lähetän teille kaikille sekä tutuille että tuntemattomille. Jumala kanssanne! Heimariissa elokuulla 1917.

Eeva Mielonen.

Jyväskylän k. m. koulun ent. oppilas.

Rohkea upseeri.

(Suomennettu Ruotsinmaan Kuurom. lehdestä).

Venäläiset olivat päässeet itä Preussin alueelle Saksan rajan sisäpuolelle.

Oli kaunis elokuun ilta. Saksalainen upseeri kahdeksan sotamiehen kanssa kulki hiljaa ja ääneti taistelutanteretta pitkin iltahämärässä. He etsivät vihollisiaan, venäläisiä.

He tulivat pimeään kuusimetsään. „Pysähtykää!“ sanoi upseeri hiljaa. Tuuli heilutteli hiljaa kuusten latvoja.

Sotilaat pysähtyivät. Upseeri kulki yksin kapeaa polkua (tietä) eteenpäin. Hän piti revolveria kädessään ollakseen valmis ampumaan heti kun tarvitaan. Yölintu lauloi peloittavalla äänellä „uhuu, uhuu“. Upseeri säikähti. Sydämensä taukosi lyömästä. Mutta vihollista ei näkynyt ja kaikki oli hiljaa.

Äkkiä kuului pyssyn pamaus. Suuri joukko venäläisiä juoksi upseeria kohti metsän toisesta laidasta. Saksalaiset sotamiehet juoksivat pakoon, toiset heistä kaatuivat pyssyjen luotien tappamina. Upseeri ei päässyt pakoon. Hän meni äkkiä piiloon erääseen tiheään, miehenkorkuiseen pensaaseen. Ei kukaan nähnyt häntä. Hän kuuli melua ja huutoa ympärillään. Venäläiset juoksivat pitkin taistelukenttää.

Metsässä oli taas aivan hiljaista. Vihollisiakaan ei näkynyt enää kentällä, eikä metsässä. Upseeri ajatteli, mitä nyt olisi tehtävä. Sydän löi kovasti. Otsalle kohosi kuuma hiki. Tunnit kuluivat hitaasti. Aamu rupesi valkenemaan. Upseeri koetti kuunnella tarkkaan. Hän katseli ympärilleen pensaastaan. Hän kulki hitaasti, kumartuneena syvemmälle metsään.

Lopulta pääsi hän märeille niitylle. Sen reunassa, pienellä kummulla huomasi hän kuopan (haudan). Se oli melkein piilossa, pienten kuusien peitossa. Hän meni kuopan sisään ja teki sinne makuusijan kuusen havuista ja sammalista. Siihen hän rupesi lepäämään. Hänellä oli nälkä. Vähän leipää ja suklaata oli hänellä laukussaan ja kylmää kahvia pullossaan. Hän söi ja joi. Sitten rupesi hän väsyneenä nukkumaan ja vaipui uneen.

Hän makasi kauan. Vihdoin heräsi hän. Silloin oli jo toinen yö. Hänen oli taas nälkä. Vielä oli hänellä vähän kahvia pullossa, sen hän joi. Sitten odotti hän päivän nousua. Muutaman tunnin kulluttua valkeni aamu. Aurinko kohosi ylemmä ja

ylemmä taivaalle. Mutta upseeri ei lähtenyt piilopaikastaan, sillä hän ei tahtonut joutua venäläisten käsiin eikä antautua vangiksi.

Hän istui kuopassaan iltapäivään asti. Silloin näki hän vanhan miehen hevosellaan ajavan niitylle heinää niittämään. Upseeri vihelsi hänelle varovasti. Mies kuuli sen ja katseli tarkkaan ympärilleen. Silloin huusi upseeri: „tulkaa tänne!“ Mies lähestyi kuoppaa hitaasti ja epäillen. Kun hän näki siellä saksalaisen upseerin huusi hän pelästyneenä: „pysy siellä, älä tule pois, tämä seutu on täynnä venäläisiä“. Upseeri sanoi: „minä tiedän sen, mutta teidän pitää auttaa minua“.

Niityn laidassa seisoi miehen hevonen heinäkärryineen. Upseeri juoksi kärryihin. Mies pani paljon heiniä hänen päällensä ja ajoi kuorman kotiinsa. Siellä meni upseeri piiloon talon kellariin.

Tämä mies oli kauppias. Hän kulki joka päivä kylissä ostelemassa maitoa, munia, voita y. m. ja vei sitten ostamansa tavarat vihollisille syötäväksi. Hänellä oli 24 vuotias kuuromykkäpoika, joka kulki aina isänsä kanssa auttamassa häntä.

Upseeri ja kuuromykkäpoika tulivat pian hyviksi ystäviksi. He olivat yhtä suuret ja ulkomuodoltaan hyvin samallaiset. Upseeri oppi pian viittaamaan kuuromykälle ja he keskustelivat paljon toistensa kanssa.

Eräänä päivänä pani upseeri kuuromykan vaatteen päällensä ja läksi kauppiaan kanssa kylille kauppia tekemään. Matkalla hän rupesi vakolemaan saksalaisten hyväksi. Hän katsoi missä venäläisten kanuunat ja tykit olivat. Hän laski kuinka monta sotamiestä venäläisillä oli siinä paikassa. Hän tarkasteli venäläisten asemia, toimia ja rykmenttien tuntomerkkejä y. m. Mutta silloin ottivat venäläiset kiinni kauppiaan ja upseerin. Vaan upseeri koetti puhua samalla tavalla kuin kauppiaan kuuromykkä poika. Silloin sanoi venäläisten päällikkö kauppiaalle: „tämä onkin teidän kuuromykkäpoikanne. Emme me hänestä huoli; menkää kotinne! Mutta me otamme vangiksi kaikki kuulevat nuoret miehet etteivät ne voi vahingoittaa meitä“. Kauppias kumarsi ja ajoi kotiin päin.

Ilta pimeni. Erään metsän laidassa oli venäläisten lentokone. Se oli valmis lähtemään liikkeelle. Lentokoneen kuljettaja seisoi koneensa vieressä ja odotti toista toveriaan. Silloin hyppäsi upseeri kauppiaan kärryistä hyvin kiireesti lentokoneeseen. Hän oli nimittäin jo ennen oppinut lentokoneella ajamaan. Samassa otti hän revolve-

rinsa. Kuului kova revolverin pamaus. Venäläinen kuljettaja kaatui kuolleena maahan. Mutta lentokone lähti liikkeelle, nousi ilmaan ja vei rohkean upseerin onnellisesti pois vihollisten alueelta.

Kauppias ajoi kiireesti kotiinsa. Eikä kukaan tiennyt kuka oli ampunut venäläisen lentokoneen käyttäjän.

Saksalainen upseeri lensi onnellisesti omien joukkojensa luo. Hänellä oli paljon tärkeää kerrottavaa heille. Hän sai paljon kiitosta omalta päälliköltään, joka myös antoi hänelle kunniamerkin urhoollisuudesta.

Liittykää vakinaisiksi jäseniksi Suomen Kuuromykkäin Liittoon!

Kuuromykkäin Lehden viime kesäkuun numerossa oli hra J. Sundbergin kirjoittama kehoitus Suomen kuuromykille liittymään jäseniksi Kuuromykkäin Liittoon. Jäsenmaksu on 1 mk. vuodessa. Mutta on vähän vaikeaa joka vuosi maksaa jäsenmaksunsa. Kuuromykät, jotka asuvat maalla, eivät voi eivätkä muista joka vuosi lähettää jäsenmaksuaan Liiton asiamiehelle Helsinkiin. On parempi yhdellä kertaa maksaa koko maksu. *Kun kuuromykkä maksaa 20 mk yhdellä kertaa, niin pääsee hän Liiton vakinaiseksi jäseneksi.* Sitten hänen ei tarvitse enää joka vuosi maksaa 1 mk jäsenmaksua. Monet kuuromykät ja kuulevat ovatkin ruvenneet Liiton vakinaisiksi jäseniksi. Painatamme tähän heidän nimensä. Nykyaikana on kuuromykilläkin paremmat tulot, heillä on enemmän rahaa. Siis odotamme, että monet heistä rupeavat Liiton jäseniksi. 20 mk sopii lähettää osoitteella: *hra J. Sundberg Rikardinkatu 2, Helsinki.*

Suomen Kuuromykkäin Liiton vakinaiset jäsenet.

Aarnio,* Oskari, pastori, Räisälä.
† Attila, Kaapro, limonaadin tekijä, Tampere.
Arimaa, Johan, kirjansitoja, Rauma.
Angervo, Sävele, taiteilija, Naantali.
Blomberg, Ivar, puuseppä, Helsinki.
Collin, Edith, nti, Kerava.
† Eklund, Elise, rva, Helsinki.
Forsius,* Valter, tarkastaja, Helsinki.

* Kuuleva.

Forsman, Lydia, ompelijatar, Helsinki.
 From, Emelia, » »
 Gref, Anders, tehtaan työnt. Vaasa.
 Jokipii, Juho, talonpoika, Kurikka.
 Handtvargh, Edgard, maanvilj., Savonlinna.
 Harsunen, Vihtori, puuseppä, Säynätsalo.
 Hartikainen, Antti, työmies, Salmi.
 Havulinna, Tuomo, kellonsoittaja, Huittinen.
 Heikel,* Sigyn, fil. maisteri, Helsinki.
 Helin, Heikki, suutari, Tampere.
 Helin, Lyydia, nti, Jyväskylä.
 Helin, Matilda, rva, Tampere.
 Heliä,* Aug., opettaja, Helsinki.
 Helminen, Sofia, rva, Tampere.
 Helminen, Toivo, puuseppä, Säynätsalo.
 † Hirn,* Julius, toimittaja, Helsinki.
 Hirvikoski, Tahto, hra, Ikaalinen.
 Hipeli, Hulda, rva, Lempaala.
 Kaisla, Maria, rva, Iitti.
 Karilas, Eino, kirjaltaja, Helsinki.
 Karilas,* Yrjö, fil. maisteri, Helsinki.
 Karlsson, Arthur, puuseppä, »
 Karlsson, Irene, rva »
 Kangas, Matti, räätäli, Jyväskylä.
 Kangas, Sanna, rva, »
 Kasurinen, Saara, palvelijatar, Tampere.
 Kaunismaa, Kustaa, talollinen, Tyrvää.
 Klemola, Kalle, talonpoika, Kokemäki.
 Karppinen, Yrjö, puuseppä, Sortavala.
 Keinänen,* Maria, rva, Joensuu.
 Koivisto, Jalmari, maanvilj., Kurikka.
 Kuukkanen, Lahja, kirjansitoja, Jyväskylä.
 Kuutti, Anna, rva, Huittinen.
 Kullberg, Elvira, talontytär, Sipoo.
 Kynberg,* Aina, opettajatar, Helsinki.
 Lahti, Matti, maanvilj., Ilmajoki.
 Lahoniitty, Astra, rva, Helsinki.
 Lahoniitty, Jaakko, puuseppä, Helsinki.
 Laitiainen, Ville, sorvaaja, Lappeenranta.
 Laitinen, Lahja, puuseppä, Kuopio.
 Leivo, J. H., suutari, Vaasa.
 Lehto, Emma, ompelijatar, Helsinki.
 Lindblad, Emil, metallityöm., Helsinki.
 Lindholm, Sven, kirjansitoja, Porvoo.
 Lindell, Karl, räätäli, Nagu.
 Lillholm, Hilma, ompelijatar, Helsinki.
 Loimaa, Juho, kellonsoittaja, Huittinen.
 Lumme, Rauha, rva, Salo.
 Lumme,* Otto, tukkukauppias, Helsinki.
 Manninen, Edla, kutoja, Jyväskylä.
 Markkula, Kaarlo, metsänvartija, Lavia.
 Mattila, Fabian, puuseppä, Helsinki.
 Mattsson, Aina, nti, Lemland.
 Mikonsaari, Maria, nti, Helsinki.
 Mouton, Bruno, kirjaltaja, Helsinki.
 Mäkelä, Leonard, kirvesmies, Iitti.
 Mäkelä, Taavetti, torppari, Huittinen.
 Mäkelä, Vihtori, suutari, Iitti.
 Mäkelä, Vihtori, maanvilj., Punkalaidun.
 Nieminen, Maija, nti, Vesilahti.
 Nyberg,* Huugo, pastori, Helsinki.
 Nyman,* K. A., pastori, Vaasa.
 Ojala-Kallio, Tekla, rva, Kiikka.
 Partanen, Antti, torppari, Savonlinna.
 Pelkonen, Tuomo, talonpoika, Räisälä.
 Perälä, Liisa, kutoja, Vaasa.
 Pitkäniemi, Eemil, talollinen, Hämeenkyrö.
 Puolakka, Riikka, rva, Viipuri.
 Puttila, Anna, talontytär, Iitti.
 Puttila, Vilho, talollinen, »
 Ranta, Juho, uunintekijä, Helsinki.
 Rantanen, Heikki, räätäli, Turku.

* Kuuleva.

Ritala, Akseli, maanvilj., Kiikka.
 Ritala, Fanny, rva, »
 Ritala, Ida, » »
 Ritala, Kaarlo, maanvilj., »
 Ritala, Vilho, » »
 Salovaara, Vilho, kirjansitoja, Helsinki.
 Sallgen, Anna, nti, Kokemäki.
 Sandell, Hilda, tehtaantytönt., Kiikka.
 Sandell, Lambert, räätäli, Turku.
 Schalien,* Asta, opettajatar, Kuopio.
 Sihvola, Maria, tehtaantytönt., Helsinki.
 Sihvola, Väinö, maanvilj., Inkeroinen.
 Stadius,* Julia, rva, Helsinki.
 Stadius, Olga, » »
 Stadius, Valter, kirjaltaja, Helsinki.
 Sundberg, John, toimittaja, Helsinki.
 Svanström, Hulda, talontytär, Nagu.
 Talvia, Eva, rva, Kiikka.
 Talvia, Juho, kuvanveistäjä, Kiikka.
 Talvia, Siiri, nti, Tampere.
 Taxell, Saimi, nti, Jalasjärvi.
 Thorn, Solveig, nti, Helsinki.
 Uttu, Antti, hra, Terijoki.
 Vainio, Ragnhild, kirjansit. Helsinki.
 Vainola, Laina, talontytär, Hausjärvi.
 Vainola, Lauri, taiteilija, »
 Valjus, Alma, karttapiirtäjä, Viipuri.
 Vassi, Tilda, torpparin tytär, Vesilahti.
 Westerlund, Alice, nti, Porvoo.
 Wetzell, Oskar, kirjansitoja, Helsinki.
 Wilkki, Armas, puuseppä, Turku.
 † Viskari,* J. A., nimismies, Rautjärvi.
 Vuokko, Sulo, kivenveistäjä, Helsinki.
 Vähänen, Anna, ompelijatar, Sortavala.

Maanviljelys on kannattavainen.

Onnittelien teitä, te maanviljelysammattia harjoittavat kuuromykät, kun tämän uhkaavan elintarvepulan aikana teidän ei tarvitse niin paljon riippua elintarpeitten tuonnista kuin monien toisten, jotka eivät harjoita maanviljelystä. Eräs entinen kuurotoverini on niin ymmärtäväinen, että sanoi minulle maatyön olevan „jaloa työtä, jota ihmisen pitäisi eniten tehdä!“ Niin, joka viljelee maata, hän osaltaan ehkäisee uhkaavaa nälänhätää, ja sentähden ihmisten pitäisi kiittää häntä.

Koettakaa siis te kukin osaltanne, mikäli teillä on tilaisuutta, lisätä maantuotantoa! Käännyen erityisesti niitten k. m. tovereitteni puoleen, jotka työskentelevät tehtaissa eli toisin sanoen elävät tehtaan palkasta. En tahdo *vaatia* ketään ihmistä maanviljelystä harjoittamaan. Sillä on syitä, jotka eivät salli montakaa ihmistä valitsemaan elämänurakseen maanviljelysammattia. Mutta te kuuromykät! Jos teille tehdasteollisuuden harjoittaminen ei ole niin tärkeä, että sen voitte ilman miään haitatta vaihtaa joihinkin muihin töihin, niin kehoitan teitä rupeamaan maanviljelijöiksi. Paikanne tehtaissa voivat kyllä täyttää sellaiset kun-

nottomat, jotka eivät viitsi viljellä maata. Voim-mehan tulla toimeen entistä vähemmällä tehdasteollisuudella. Kehoitukseni niinikään koskee myöskin kuuromykkänaisia. Naisetkin voivat auttaa isäntiä maantöissä ja karjanhoidossa tai itseksseen voivat he hoitaa keittiökasvimaita.

Tahdotteko tunnottomuudessa kiristää nälänhätää vai tahdotteko uhraavaisessa, epäitsekkäässä rakkaudessa torjua nälkäkuolemaa lisäämällä osaltanne maantuotantoa? Osaltaan maantuotannon lisääminen iloisessa rakkaudessa lähimmäisiin on varmasti hyvin otollista rakkauden Jumalalle, joka antaa jokapäiväisen leivän niin väärille kuin vanhurskaille. Ajatelkaa! Tämä on yksi koetus, joka lankeaa tänä aikana teidän päällenne. Eli Jumala koettelee, oletteko itsekkäitä, palveletteko itseänne vai palveletteko uhraavaisella rakkaudella lähimmäisiänne ja siten seuraatte Herramme Jeesuksen askeleita.

Vielä. Vaikka maanviljelijä olisikin köyhä rahamaisuuteen eli pääomaan nähden, niin kuitenkin häntä ylläpitävät elämässä maansa hedelmät. Sitä vastoin mitä auttaa kulta, jos ei ole elintarpeita! Ruumis vain kituu nälässä.

Maanviljelys on hyvin sopiva ammatti kuuromyکیلle siksi, että maantyöt ovat hyvin vaihtelevaiset sekä maanviljelys on hyvin terveellistä ruumiille. Maanviljelys on hyvää voimistelua! Hyvä ruumiin terveys voi hyvin korvata niukankin tulon. Terve ja köyhä ihminen on todella onnellisempi kuin rikas, jolla on huono terveys. Sairaudesta useinkin aiheutuu köyhyyttä ja puutetta, jota vastoin terve ihminen tulee paremmin toimeen.

Maanviljelyksestä on myöskin hyötyä sielun kehitymiselle. Sillä luonnosta saa ihminen paljon arvokkaita suuren Luojamme opetuksia, jos vain avaa silmänsä havaitakseen niitä.

J. S:nen.

Uusi kirjanen.

Neiti Naéma Helsingius on taas julkaissut pienen kirjasen, jonka nimi on „*Rukouksesta*“. Siihen on hän koonnut raamatun ja eteväin kirjailijain lauseita rukouksesta, muutamia lauseita jokapäivä luettaviksi. Nämä lauseet ovat erittäin sisältörikkaita ja ytimekkäitä. Ne teroittavat lukijoille rukouselämän ihanuutta ja arvoa. Lauseet ovat lyhyitä ja sattuvia, joten niitä on helppo muistaa ja, aamulla ne luettuaan, päivän töitten ohessa niitä ajatella.

Kirjanen sopii hyvin kuuromykkäinkin käytettäväksi jokapäiväisenä hartauskirjana. Tässä ensimmäisessä vihkossa on lauseita kahden kuukauden päiviä varten. Mutta on tekijän tarkoituksena jatkaa kirjasensa julkaisemisesta. Sitä saa ostaa lähettämällä 40 penniä osotteella: neiti *Naéma Helsingius, Huopalahti*.

Kuuromykät! Huomatkaa!

Postimaksu on korotettu lokakuun 1:stä päivästä alkaen. Kun lähetätte kirjeen postissa niin panna postimerkkiä 30 pennin edestä (ennen pantiin 25 pennin edestä). Kun lähetätte *postikortin* maksaa se nyt 15 penniä, ennen 10 penniä. Jos unho-tatte panna tarpeeksi postimerkkiä kirjeen päälle, niin saa vastaanottaja maksaa sen. Tämä on ikävää. Kuuromykkäin Lehden toimittaja saa hyvin usein maksaa lisämaksua kirjeistä, joita kuuromykät lähettävät. Muistakaa siis että postimaksu on nyt korotettu! — Kun kuuromykät kirjoittavat tuttavilleen, opettajilleen y. m. kirjeitä, joihin pyytävät vastausta, niin pitäisi lähettää myös postimerkkejä vastausta varten.

Uudet postimaksut tulevat olemaan seuraavat:

Tavallisesta kirjeestä tulee maksu Suomessa olemaan 30 penniä kultakin 15 grammalta tahi sen osalta, paikalliskirjeestä 20 penniä jokaiselta 30 gr:lta tahi sen osalta; postikortista 15 penniä (maksettuine vastauksineen 30 penniä); ristisiteestä, joka sisältää painotuotteita, 10 penniä jokaiselta 50 gr:lta tahi sen osalta; asiakirjoista 10 penniä jokaiselta 50 gr:lta tahi sen osalta, alimpänä maksuna 30 penniä sekä paikallisista 5 penniä 50 gr:lta tahi sen osalta, alimpänä maksuna 20 penniä; tavaränäytteestä 10 penniä jokaiselta 50 gr:lta tahi sen osalta (alin maksu 20 penniä); paketista ½ kg:aan saakka 60 penniä sekä jokaiselta seuraavalta ½ kg:lta tahi sen osalta 40 penniä; sisäänkirjoitetuista lähetyksistä tavallisen kuljetusmaksun lisäksi sisäänkirjoituksesta 40 penniä (ennen 25).

Samoin on lokakuun 1:stä päivästä *rautatiepilettien hintaa paljon korotettu*. Nyt tulee matkusteleminen hyvin kalliiksi.

Kuuromykkäin Joul.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Keskushallinto päätti kokouksessaan syysk. 25 p:nä julkaista taas ensi jouluksi oman joululehden „*Kuuromykkäin Joulun*“. Kalliin ajan tähden on paperin hinta noussut kovin kalliiksi, samoin on painatustyö y. m. tullut paljon kalliimmaksi kuin ennen. Sentähden päätettiin korottaa joululehden hinta 75

penniin. *Joululehti maksaa siis tänä vuonna 75 penniä* (viime vuonna maksoi se 60 penniä). Toivomme, että kuuromykät ymmärtävät tämän ja ostavat paljon joululehtiä sekä rupeavat myymään niitä kuuleville ihmisille. Joululehteen tulee paljon sopivia kirjoituksia ja kuvia taas. Kehoitamme kuuromyksiä lähettämään hyviä kirjoituksia (ei liian pitkiä) joululehteen. Otetaan vastaan vielä muutamia sopivia kirjoituksia ja kuvaehdotuksia. Kuuromykät! Ruvetkaa joululehden asiamiehiksi. Hankkikaa sille paljon tilaajia, että saamme rahaa Ävikin vanhainkodin hyväksi. Osa voittorahoista pannaan „Kuuromyksiin Lehden“ suurentamiseksi. Asiamiehet saavat jokaisesta 10 kappaleesta yhden ilmaiseksi. Myös jaetaan 3 palkintoa (15 mk., 10 mk. ja 5 mk.) niille asiamiehille, jotka myyvät enimmän. Tilaukset pitää lähettää ennen joulukuun alkua osotteella: *Kuuromyksiin Liitto, Helsinki, Rikardinkatu 2. Toimitus.*

Tietoja kotimaasta.

Jumalanpalveluksia ja H. ehtoollista kuuromyksille pidetään:

Riihimäellä sunnuntaina lokak. 14 p., kokoon nutaan etelä-piirin kansakoululla kl. 11 a. p.

Tampereella pidetään H. ehtoollinen sunnuntaina marraskuun 4 pnä. Kokoonnutaan edellisenä lauantaina kl. 6 illalla k. m. yhdistyksen huoneustossa Sukkavartaankadun n:o 1. Tampereella ei voi saada ostaa leipää eikä ruokaa. On tärkeää, että kuuromykät ottavat ruokaa eväiksi mukaansa. Myös ovat rautatiepiletien hinnat taas korotetut.

Kuuromyksiä vankeudessa. Hämeenlinnan vankilassa on kuuromyksiä nuorukainen *Albert Hellsten* (Vuorinen) Lopelta. Hän varasti viime kesänä saappaat y. m. ja tuomittiin Riihimäen käräjillä syysk. 24 päivänä 3½ kk. vankeuteen. Hellsten on pitemmän aikaa elänyt muuttelevaa elämää, asunut monessa paikassa, eikä hänellä ole ollut vakituista työtä. Hän on ottanut rahaa velaksi monelta kuuromyksiä-toveriltaan, mutta ei ole maksanut velkojaan. On ikävää, että nuori kuuromyksi joutuu huonoon elämään! — Hämeenlinnan naisvankilassa on myös k. m. *Ida Saarinen*, joka tuomittiin elinkautiseen (koko iäkseen) vankeuteen murhasta. Armahduskirjan tähden on hänen vankeutensa lyhennetty 10 vuodeksi ja toivoo hän pääsevänsä pois v. 1923. Jos hän käyttäytyy siivosti ja nöyrästi vankilassa ollessaan, niin voi hän päästä vapaaksi jo aikaisemmin. Kuuromyksiin matkapappi käy usein hänen luonaan vankilassa pitämässä rippikoulua. Hän lukee mielellään ja on iloinen kun häntä opetetaan. — Kuuromyksi *Erik Öberg* Tenholan pitäjästä Uudeltamaalta tuomittiin äskettäin Tammisaaren käräjiltä varkaudesta 6 kk. vankeuteen. Hän oli ottanut 3 suurta verkkoa sekä kalastellut toisten

ihmisten vesillä, joka oli luvatonta. Hänen kuulevaa vaimoaan syytettiin osallisuudesta samaan varkauteen, mutta pääsi hän vapaaksi. Öberg'iä ei ole ennen rangaistu varkaudesta. Hänellä on kuuleva vaimo ja lapsia sekä hänkin ijältään nuori. Älä varasta! Varkaus on synti. Varas saa aina rangaistuksen.

Varkaita Ävikissä. Nykyaikana varastavat ihmiset paljon. Varkaat menivät yöllä syyskuun 6:ttä päivää vasten Hyvinkään Ävikin vanhain kuuromyksiäisten kotiin ja ottivat heidän vaateteita noin 200 mk. arvosta. M. m. vietiin vanhan Maria Himasen kaunis, musta samettiteninki. Ävikin koulukodin ruokavaroja varastettiin myös kellarista noin 300 markan arvosta. Varkaat särkivät lukot, söivät ja joivat kellarissa sekä veivät mukanaan niin paljon kuin jaksoivat kantaa. — Nyt on Ävikiin saatu koira, joka valvoo yöllä ja haukkuu jos vieraita mieli kulkea kartanolla.

Ikävä onnettomuus tapahtui Raippaluodon pitäjässä Pohjanlahden saarella kuuromyksi *Otto Vestergårdille*. Hän aikoi mennä ampumaan vesilintuja ja otti pyssyn, jota hän katseli. Silloin laukesi pyssy, Otto Vestergårdin pää musertui ja hän kuoli heti. Vainaja oli käynyt Pietarsaaren k. m. koulun ja oli 34 vuoden vanha. Vanha äiti ja 7 siskoa jäivät häntä suremaan.

Ävikin vanhainkodille ovat lahjoittaneet: eräs kuuromyksi Ensosta 10 mk.; nimittämätön lahjoittaja 1 kanan ja kaksi kananpoikaa sekä veljekset *Ritala* Kiikasta 2 lammasta. Myöskin on ostettu uusi, oma hevonen Ävikiin.

Ruotsissa puuhataan saada kuuromyksiin opetus uudestaan järjestetyksi. On ollut toimikunta tätä asiaa miettimässä. Toimikunta on laatinut ehdotuksen, joka nyt on lähetetty kuninkaalle vahvistettavaksi. Uuden ehdotuksen mukaan pitenettäisiin oppilaitten kouluaikaa, niin että epävarsinaiset kuuromykät kävisivät koulua 9 vuotta, varsinaiset puhekoulua käyvät kuuromykät kävisivät koulua 10 vuotta, sekä viittomakoulun oppilaat 11 vuotta. Tästä oppiajasta käytettäisiin 2 vuotta käytännöllisten töitten oppimiseen erikseen pojille ja tytöille. Epävarsinaisille kuuromyksille perustettaisiin eri koulu sekä viittaaville oppilaille eri koulunsa. Ehdotetaan, että Ruotsin valtio ottaisi koko kuuromyksiin opetuksen haltuunsa; tähän asti eivät k. m. koulut siellä ole olleet valtion omia.

Jos tämä ehdotus hyväksytään, niin olisi kuuromyksiin opetus Ruotsissa paremmin järjestetty, kuin missään muussa maassa arvelee Ruotsin Kuurom. lehti.

Kihloissa:

**Helny Fahlur
Frans Theslöf**

Waasa

25/6 1917

Kristiinankaupunki